

पटुच्यते . प्रतिपदि वैकृत्यः क्रियाः न स्युः किं तर्हि पौर्णमास्याममावास्या-
यामेव स्युः । कुतः समभिव्याहारात् समभिव्याहारो वाक्यम् तस्मात् न इथे-
त्यादिवाक्यात् । ननु प्राकृतस्यैव कालस्यायमनुवाद इत्युक्तम् (१८) नानुवादः
अनुवादे हि वाक्यानर्थक्यमेव स्यात् प्रवृत्तिविशेषकत्वाभावात् पौर्णमास्यामावा-
स्याशब्दयोर्लक्षणाप्रसङ्गाच्च . अनुवादे हि पौर्णमास्यामावास्याशब्देन गौण्या वृ-
त्त्या प्रतिपल्लभ्यते तथा च श्रुतार्थपरित्यागो भवति न चैतदुपपन्नम् यल्ल-
क्षणानुरोधेन श्रुतिर्बाध्यते . किं च सोमस्येदमेव कालविधानम् न हि वा-
क्यान्तरेण तस्य कालो विहितोऽस्ति यस्यायमनुवाद इत्युच्यते . अतोऽपि ना-
नुवादः । य इथेत्यत्र वाक्ये इष्टिग्रहणैवाग्रयणग्रहणे सिद्धेऽनिष्टिग्रहणस्याग्रय-
णस्य पौर्णमास्यामावास्यालक्षणकालविधानाय पृथगाग्रयणग्रहणम् तेन दर्शपू-
र्णमासानोक्तानो दक्षिणाग्निपक्वचातुष्प्राश्यं ब्राह्मणान्भोजयेदित्यादावनिष्टिग्रहेऽपि
(४.६.१०) आग्रयणेऽयं कालः सिद्धो भवति ॥ ॥ तृतीया कण्डिका ॥ ३ ॥

अथ पद्धतिः ॥

ऐन्द्राग्रं द्वादशकपालं निर्वपेत् सौर्यं चरुं निर्वपेत् अग्नीषोमीयं पशुमालभे-
तेत्येवमादिर्यत्र द्रव्यदेवतायुक्तः कर्मशब्दः आख्यातप्रत्ययान्तः शब्दो वेदवाक्ये
दृश्यते स सर्वोऽपि यज्ञतिर्यागो ज्ञेयः । सर्वास्विष्टिषु अग्नीषोमीये पशौ च
दर्शपूर्णमासयोर्धर्मा भवन्ति । चातुर्मास्येषु वैश्वदेवपर्वणो धर्मा वरुणप्रघासमहा-
रुविःशुनासीरीयेष्वेव भवन्ति . तत्रैव अथैतान्येव पञ्च रुवीऽपि भवन्तीति वच-
नात् अतो मारुत्यां पयस्यायामानोकवत्यादिषु^{१)} च न भवन्ति . सौमिकाद-
वभृथाद्वारुणप्रघासिकावभृथे धर्मा भवन्ति । उल्कुषीमेवादायोपपरेयादित्यादौ
(३.१.२१) यत्र संदेहो जायते किमत्र लौकिकोऽग्निग्राह्य उत वैदिक आहवनीया-

ज्ञातः एव स्युः . कुतः पौर्णमास्याममावास्यायां वा यज्ञेतेति वचनात् । ननूक्तम् अयमनु-
वाद इति (१८) . नानुवादः . अनुवादे हि पौर्णमासीशब्देन गौण्या वृत्त्या प्रतिपल्लभ्यते
तत्र श्रुतिः परित्यक्ता भवति न चैतद्युक्तम् यल्लक्षणानुरोधेन श्रुतिर्बाध्यते . सोमस्य चैतदेव
कालविधानम् य इष्ट्या सोमेन पशुनाग्रयणेन यज्यमाणः स पौर्णमास्याममावास्यायां वा
यज्ञेतेति न ह्यन्यत्र सोमस्य पौर्णमास्यामावास्ये विहिते अतोऽपि नानुवादः Karka.

१) ? यामनीक^{१)}.